

بي پولي خبريالانو د امروز تلویزیون د بندولو پر پکړه ناسمه وبلله

بي پولي خبريالانو د افغان حکومت هغه پر پکړه رد کړه، چې د امروز په نامه د يوه خصوصي تلویزیون د بندولو په اړه يې کړې ده.

د بي پولي خبريالانو ټولنې (ار اېس اېف) له خوا پرون رسنيو ته په رالېږل شوې خبرپاڼه کې ويل شوي، چې افغان حکومت په دې کار سره درستیو له قانون څخه سرغړونه کړې ده.

سرچينې زياته کړې: "د افغانستان درستیو قانون له مخې، حکومت بايد په هر ډول حالاتو کې درستیو له قانون ۳ مخ

بن لادن در افغانستان است؟

با آنکه سازمان‌های استخباراتی بارها ادعا کرده‌اند که رد پای بن لادن در افغانستان ناپدید شده و از بین رفته است، اما افشای اسناد اخیر از سوی سایت "ویکی لیکس"، نقطه مقابل این مسئله را اثبات می‌کند. سایت انترنیتی آلمانی دی ولت در گزارشی تحت عنوان "بن لادن در افغانستان است" آورده است:

در حالی که سازمان‌های استخباراتی بارها به طور علنی اعلام کرده‌اند که از سال‌ها پیش رد پای اسامه بن لادن، رهبر القاعده در افغانستان از بین رفته است، اما در اسناد محرمانه‌ای که اخیراً فاش شد، نام اسامه بن لادن به کرات تکرار شده است. این اسناد که به دوره بین سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۸ برمی‌گردد، حاکی از آن است که رهبر افراطیان در این بعد زمانی به طرز فعالی در جنگ علیه دولت افغان و همین‌طور نیروهای بین‌المللی در افغانستان فعالیت داشته است. در بخشی از گزارش ویکی لیکس مربوط به تاریخ ۱۶ اګست ۲۰۰۶ که توسط این سایت انترنیتی ۳ ص

افزایش بی سابقه خودکشی در میان زنان افغانستان:

سالانه ۲۳۰۰ تن از زنان و دختران افغان دست به خودکشی می زنند

یک تحقیق تازه در افغانستان نشان می‌دهد که میزان خودکشی در میان زنان در این کشور رو به افزایش بوده است. فیض محمد کاکر، مشاور رئیس‌جمهور کرزی در امور صحت که در اجرای این تحقیق سهم داشته می‌گوید، ۹۰ درصد این خودکشی‌ها، به دلیل ابتلا به افسرده‌گی شدید و یا بیماری‌های روانی صورت گرفته است.

کاکر که در یک کنفرانس خبری در کابل صحبت می‌کرد، گفت که هم اکنون تعداد زنان مبتلا به افسرده‌گی شدید در افغانستان، ۲۸ درصد (نزدیک به دو میلیون تن) جمعیت این کشور را تشکیل می‌دهند. ۳ ص

افشای این اسناد و گزارش مربوط به تاریخ اول سپتامبر ۲۰۰۴ در این اسناد، اثبات می‌کند که اسامه بن لادن چگونه شخصاً درخواست برای انجام عملیات‌های انتحاری را صادر می‌کرده است، به گونه‌ای که سه انتحاری طبق خواست رهبران القاعده در افغانستان، مأمور سوء قصد به جان حامد کرزی، رئیس‌جمهور افغانستان شده بودند. این سه تن با پاسپورت‌های جعلی در افغانستان حضور داشتند.

سالانه ۲۳۰۰ تن از زنان و دختران ...

این تحقیق براساس جمع‌آوری معلومات و آمار از شفاخانه‌های سراسر افغانستان انجام شده است. خودکشی و یا تلاش برای خودکشی که در شفاخانه‌های افغانستان ثبت شده، بخش اعظم این تحقیق را می‌سازد.

بنا بر این مواردی از خودکشی که به دلایل مختلف، در شفاخانه‌ها ثبت نشده، شامل این تحقیق نمی‌شود.

عوامل افسرده‌گی:

مشاور رئیس‌جمهور افغانستان در امور صحت، تخمین می‌زند که سالانه ۲۳۰۰ تن از زنان و دختران افغان، بین سنین ۱۵ تا چهل سال که به افسرده‌گی مبتلا هستند، دست به خودکشی می‌زنند.

کاکر می‌گوید، به این اساس، میزان خودکشی زنان افغان، پنج نفر در هر صد هزار تن است. کاکر گفت که ادامه جنگ‌های داخلی و خشونت‌ها در افغانستان، مهاجرت، ازدواج‌های زود هنگام و اجباری، تجاوز جنسی، خشونت‌های خانوادگی و فقر گسترده در خانواده‌ها، عوامل اصلی ابتلا به بیماری‌های روانی و افسرده‌گی در افغانستان شناسایی شده است.

دا ډول پر پکړې حق یواځې هغه کمبسیون لري، چې درستیو د سرغړونې د پېښو د څېړنې لپاره جوړ شوی دی. یادې شوې ټولنې پر افغان حکومت غږ کړی، چې د امروز تلویزیون په اړه خپله پر پکړه بهر ته واخلي او هېڅکله دې د افغان تلویزیونونو په چارو کې لاسوهنه ونه کړي.

د افغانستان د وزیرانو شورا د زمري په څلورمه، د امروز تلویزیونې شبکه، مذهبي اختلافاتو ته په لمن وهلو او په هېواد کې د ملي وحدت په له منځه وړلو تور نه کړه او دغه تلویزیون یې د ملي وحدت او د دولت د حاکمیت لپاره جدي گواښ وباله.

د وزیرانو شورا د اطلاعاتو او کولتور وزارت ته دنده وسپارله، چې تر راتلونکې پر پکړې دې د یاد تلویزیون خپرونې بندې کړي.

د زمري په پنځمه، له غرمې وروسته په شاوخوا دوه بجو د امروز تلویزیون خپرونې بندې شوې، چې تراوسه بیا نه دي پیل شوې.

ولسمشر حامد کرزی د زمري په ۷مه، په کابل کې د یوې خبري غونډې پر مهال، ټولې هغه رسنۍ پر ملي خیانت تور نه کړې، چې په هېواد کې ملي نفاق ته لمن وهي.

هغه زیاته کړه، چې امروز خصوصي تلویزیون د وزیرانو شورا د پر پکړې پر بنسټ د ملي یووالي د زیانمنولو او مذهبي تاوتریخوالي ته د لمن وهلو په تور تړل شوی دی.

د کرزي په وینا، امروز تلویزیون غوښتل، چې د خپلو خپرونو له لارې په هېواد کې ملي او مذهبي نفاق رامنځته کړي.

خود د امروز تلویزیون د امتیاز خاوند نجیب الله کابلي پژواک خبري اژانس ته وویل، چې ده تل په هېواد کې د ملي یووالي لپاره کار کړی، نه د نفاق لپاره.

کابلی وايي، چې امروز تلویزیون د هغو فشارونو

جوابا شته‌اند. اغلب اینها هنوز هم دست به نقض حقوق بشر می‌زنند. بررسی مشکلات مهاجران در سال‌های اخیر نشان می‌دهد که بیشتر مهاجران دهه اخیر با این ناقضان حقوق بشر که شاهکارهای اساسی دولت را با چنگ و دندان در اختیار گرفته‌اند، مشکل داشته‌اند و جان‌شان از سوی آنها تهدید می‌شده است. لذا از لحاظ حقوقی نمی‌توان این مهاجران را اخراج کرد، حتی اگر درخواست پناهنده‌گی آنها پذیرفته نشده باشد. مشکل عدم پذیرش افغان‌ها در کشورهای غربی مخصوصاً در کشورهای اروپایی این است که اینها چنانکه ذکر شد، از بنیادگرایان اسلامی و به ویژه سازمان القاعده که ریشه عمیق در افغانستان دوانده است، می‌ترسند و سازمان‌های استخباراتی اروپا به این باور اند که القاعده تلاش دارد، تا نیروهای خود را به نقاط حساس جهان منجمه به اروپا انتقال دهد و استفاده از راه پناهنده‌گی می‌تواند، یکی از شیوه‌های آسان آن باشد. لهذا از افغان‌ها ترس دارند و متأسفانه دود آتش القاعده و طالبان همه مردم ما را آزار می‌دهد.

با توجه به تمام مسایل، در مورد بازگشت مهاجران افغان به نظر من حرف آخر را دولت افغانستان بزند و اگر "نه" بگوید هیچ دولت غربی مهاجر افغان را به افغانستان بازگرداند نمی‌تواند. برای نه گفتن، افغانستان راه‌های زیادی را می‌تواند پیدا کند. لاقول نه گفتن افغانستان به طور موقت می‌تواند، از اخراج افغان‌ها جلوگیری کند. به عنوان مثال وضع امنیتی افغانستان و عدم امکانات می‌تواند، بهانه‌های خوبی باشند. این در حالی است که چند روز قبل مسؤول اتحادیه اروپا در افغانستان و سفیر کشور آلمان در یک کنفرانس مطبوعاتی گفتند که اوضاع امنیتی افغانستان خوب نیست و حتا کابل را ناامن تعریف کردند. گزارش دبیران حقوق بشر و گروه نظارت بر بحران بین‌المللی در گزارش‌های‌شان که همزمان با اجلاس برلین در اواخر ماه جنوری سال گذشته پخش شد، دولت افغانستان و جامعه بین‌المللی را در عملی ساختن سه هدف اساسی که در کنفرانس لندن روی آن توافق شده بود، ناموفق خوانند. این سه کار عبارت‌اند از: تأمین امنیت، بهبودی وضع حقوق بشر و حکومت قانون، بازسازی، وقتی خود اروپایی‌ها و مراجع سیاسی و حقوقی و پژوهشی آنها به زبان خود‌شان اعلان می‌کنند که وضع امنیتی، افغانستان و حتا پایتخت آن نگران‌کننده است، لذا چطور برای اخراج مهاجران افغانستان می‌تواند، افغانستان امن تلقی شود؟

اگر دولت قراردادی را در مورد بازگشت مهاجران بسته باشد که مشروط و مقید به عودت داوطلبانه باشد، در این صورت بر داوطلبانه بودن عودت باید نظارت شود و دولت افغانستان می‌تواند، از طریق نماینده‌گی هایش بر عودت مهاجران نظارت کند. به عنوان مثال با کشورهای غربی هماهنگی صورت بگیرد که هر مهاجر افغان برای عودتش باید کتبا درخواست مکتوب از سفارت

تصحیح ضروری

در شماره دیروز روزنامه اراده در خبر زیر عنوان ((حزب ملی فعالیت صلح افغانستان جواز فعالیت سیاسی را حاصل نمود)) به صورت اشتباه، حزب ملی فعالین به صورت حزب ملی فعالیت نوشته شده است، امید آنرا در عنوان خبر و متن خبر به حزب ملی فعالین تصحیح نماید.

است که نباید با عدم حضور مان
در این فرایند مدنی این خدمت
را در یغ نماییم.

این وظیفه دینی و ملی ماست که
در هر عصر و زمانی در خدمت
سرزمین مان باشیم و از همه توان
خویش برای سازنده گی وطن
استفاده نماییم.

در اسناد معتبر دینی مقوله یی
وجود دارد که وطن دوستی نشانه
ایمانداری است.

بی گمان حضور به موقع و
مسوولانه در صحنه های ملی از
بزرگترین نشانه های وطن پرستی
است که در این باره جای هیچ
بحثی نیست.

همه ما که واجد شرایط رای دادن
هستیم، باید در انتخابات پیشرو

چرا باید در انتخابات شرکت کرد؟

نویسنده: احمد ارشاد خطیبی

هایی که در انتخابات گذشته
مشاهده شد و مسیری که اکنون
افغانستان می پیماید، متأسفانه
شمار زیادی از شهروندان کشور
به نتایج این انتخابات تردید
دارند و به همین سبب ممکن است،
رای شان را استعمال ننمایند.
آنان به این نظر هستند که شاید
نتایج دومین انتخابات پارلمانی
مانند نتایج دومین انتخابات
ریاست جمهوری شود.

دومین انتخابات پارلمانی
افغانستان: آزمون دشواری برای
دولت و ملت ماست که اگر
بدرستی و فساد از قلب های
گسترده برگزار شود، پیروزی
بزرگی در راستای تأمین
دموکراسی و مشروعیت سیاسی
در کشور حاصل خواهد شد.
کامیابی در این آزمون ملی زمانی
بدست می آید که مردم مسوولانه
و با برنامه در صحنه حضور
یابند و به کسانی رای بدهند که از
تهدید، تخصص و نیک نامی
برخوردار باشند و به مردم
ببندیشند.
بی تردید می توان گفت که نتایج
این فرایند دموکراتیک بستگی به

شرکت کنیم و نشان بدهیم که
افغان ها مردمی نیستند که با
ارزش های اصیل دموکراسی
سازگاری ندارند، بلکه مردمی
هستند که دموکراسی را در
چوکات ارزش های اسلامی و ملی
می پذیرند و بعد از این به هیچ
کشور و یا قدرتی اجازه نمی دهند
که سرنوشت و واقعیت های
افغانستان را به شوخی بگیرند.

از این رو: فرزندان این پدر رنجور
هم از نظر اخلاقی و هم از نظر
حقوقی مکلف هستند، تا از همه
توان خود برای مداوای پدر شان که
شاهد خیانت های زیادی از سوی
تعدادی از فرزندان در طول تاریخ
بوده است، استفاده نمایند.
بدون تردید حضور آگاهانه مردم
در انتخابات پارلمانی پیشرو
خدمت بزرگی به این پدر گرامی

به نظر می رسد که این نگرانی
ها قابل توجه می باشد و در
مواردی دیدگاه این شهروندان
قرین به واقعیت است.
اما اینکه به دلیل گسترده
در پروسه انتخابات قبلی و بی
کفایتی اکثر رهبران کنونی نظام
در حراست از آرای مردم نباید
در انتخابات شرکت کرد، چندان
موجه به نظر نمی آید.

عملکرد مردم ما دارد.
اگر مردم آگاهانه و مسوولانه در
انتخابات پیشرو حضور یابند، آنگاه
می توان به نتایج مثبت این پروسه
سراسری امیدوار بود.
در غیر آن دومین انتخابات پارلمانی
با تمام هزینه هایی که دارد، بر
اوضاع کشور چندان تأثیر مثبتی
نخواهد داشت.
از سوی دیگر، با توجه به نارسایی

دولت و بینوایی خدای چه نامه

سر مقاله

کشتار افراد ملکی پایان نمی یابد؟

بعد از سال ۲۰۰۲ که بار دیگر طالبان سازماندهی شدند و جنگ در افغانستان شروع و به
زودی از مرزها به داخل افغانستان کشانده شد، کشتار غیر نظامیان هم به وسیله طالبان و
هم نیروهای خارجی در افغانستان به روند درناک، خونین و پایان ناپذیری مبدل شد که
کسی برای آن ختمی را پیشبینی کرده نمی تواند. زیرا همین اکنون روزی نیست که در
جایی از افغانستان تا ده تن انسان بیگناه قربانی این درگیری پایان ناپذیر نشود.

با اینکه این کشتار از سوی تمام طرف های درگیر بی وقفه ادامه می یابد، طرف های
درگیر برای بر آوردن اهداف سیاسی شان، بی هیچ مکتبی جان هایی را می گیرند که
فقط برای یافتن لقمه نانی روز از شب نمی شناسند و برای زنده ماندن فرزندان شان
تلاش می کنند. اکثر این قربانیان از طبقات زیرین جامعه اند که نه با اهداف نیروهای
خارجی همآهنگ اند و نه از اهداف مخالفان دولت پشتیبانی می کنند و در هیچ جهتی
تا زمانی که رانده نشوند، جز یافتن لقمه نان نه هدفی دارند و نه به این جهات
همدردی دارند و نه قرار می گیرند و در چند سال گذشته این طیف بی طرف نسبت به
همه جهات بیشتر خون داده و اکنون هم جوه های خون اینان در قریه ها و جاده ها
جاری می باشد. مگر دو طرف درگیر گاهی از خود نمی پرسند که کشتن این همه آدم
بیگناه و بیطرف را باید تا چه زمانی ادامه دهند و اینکه آیا برای این قتل ها پایانی در
نظر دارند یا خیر کسی نمی داند. به این خاطر، هیچ کسی در افغانستان نمی داند که
همین فردا بر او و یا فرزندان او چه بلای خواهد بارید.

آخرین انتحاری که در شهر کابل و در میان ازبک های مردم، مخصوصاً در هنگام رخصتی
اطفال مکتب در مقابل کلینک شینوزاده در یکی از جاده های مزبعم مکروریان ها
صورت گرفت، ۳ کشته و ۲۰ زخمی به جا گذاشت. در میان این همه خون فقط دو
سرباز خارجی سطحی زخمی شدند. اما تلفات اصلی را آثانی دادند که به کار دوطرف
درگیر، هیچ مداخله نداشته و با هیچ یک رابطه نداشتند. در میان آثانی که بر مرگ
عزیزان شان خون اشک می ریختند زن بیوه یی که فقط یک پسر داشت و زنده گی اش
را بر او آباد می ساخت و در میان این دود و آتش تکه تکه شده بود نیز قرار داشت،
این زن در میان خیل مردان سرگردان فریاد می زد و سراغ یگانه دلبدش را می گرفت
که باید هر چشمی را پر اشک کرده باشد. فریادهای آتشینی که هر سنگی را توت توت
و هر بولادی را ذوب می کرد. اما آیا این فریادها درسی به کاروان های خارجی که بی
هیچ دغدغه یی در جاده های شهر کابل گشت و گذار دارند و خود را نشانه چنین
حملاتی قرار می دهند و انتحار کننده گانی که چنین جوه های خونی می آفرینند و چنین
فریادهای سوزناکی را ایجاد می نمایند، خواهد داد؟ و آیا سران دو طرف اندکی تامل
خواهند کرد که نبرد شان را چگونه عیار سازند، تا جان این همه توده فقیر را نگیرند؟
تجربه شش سال گذشته نشان داده که بمچو چیزی هرگز نزد آنها مطرح نبوده، افغان
ها نزد دو طرف ارزش مورچه را داشته و مرگ شان چون پر کاهی برای دو طرف
ارزش ندارد، لذا دلبلی وجود ندارد که این کشتار همچنان ادامه نداشته باشد. چون با

این کشتارها نه مواخذ می شوند و نه کسی هست که از آنان پرسان کند.
اما آنچه مهم است و برای دو طرف این کشتار به درسی تبدیل شده نمی تواند، این است
که هر دو طرف بعد از عملیات غیر واقعی و کاذبانه تبلیغات کرده و از تلفات عجیب و
غریب نیروهای نظامی طرف مقابل گزارش می دهند. وقتی نیروهای خارجی در
عزیز آباد شیندند بیش از ۹۰ انسان بی گناه را کشتند و ماه ها قبول نمی کردند که اینان
غیر نظامیانی بوده که در قریه برای خیرات جمع شده و حتای یک نفر طالب و یا فرد
مخالف دولت هم در میان آنان نبوده و بعدها با تحقیقات چندین ارگان دولتی و
غیر دولتی پذیرفتند که افراد بیگناهی در این کشتار وجود داشته، آیا نشانگر بی اهمیت
بودن به زمین ریختن خون این قربانیان نیست؟ طالبان هم وقتی در جایی دست به
انتحار و یا انفجار می زنند و مردم بیچاره را به قتل می رسانند، ارقام درشتی از قتل ده
ها خارجی را اعلان می کنند و با این اعلان نادرست، انتحاری های دیگر نیز تشجیع شده
و کار شان را به همان گونه انجام می دهند. انجام عملیات اخیر مقابل کلینک شینوزاده
در میان مکروریان های سه و چهار، خانواده های فقیر و بی گناه بسیاری را به عزرا
نشانده که با بولانی فروش و یا متعلم و یا کارگر کنار جاده بوبند، اما رهبری مخالفان
دولت با این اعلان که در این عملیات انتحاری چقدر آمریکایی را کشته و چند تانک و
موتور خارجی ها را تخریب کرده، خود را قناعت داده و برای انتحاری های دیگر نیز چنین
زمینه یی را مساعد و چنین فکری را القا می نمایند.

اکنون همه مردم افغانستان به این باور رسیده اند که جنگ کنونی در افغانستان از
سوی هر دو طرف عمدتاً با عملیات گور انجام می گیرد. هر دو طرف به دنبال زدن
اهداف کوچک هستند که در میان جمعی از مردم بی گناه قرار دارند و هیچ گونه فکری
مبنی بر اینکه نباید به زدن چنین اهدافی دست زد که جان بیگناهان را نگیرد، نزد هر
دو طرف وجود ندارد. به این صورت مردم دهات افغانستان باید قربانی بمباران
های کور نیروهای خارجی و شهرنشینان قربانی انتحار و انفجارهای کور طالبان
گردند. کشته شدن ۱۴۰۰ تن بیگناه و غیر نظامی در سال گذشته که مسوولیت قتل ۶۰
درصد آنان را مخالفان و از ۲۰ درصد دیگر را نیروهای خارجی دارند، فاجعه درناکی
است که نمی شود با یک ببخشید و معذرت از کنار آن به سادگی گذشت.

اینکه برای این همه کشتار چگونه علایج باید سنجید، فقط این تصمیم را همان مردمی باید
بگیرند که نه به این طرف و نه با آن طرف بستگی دارند، اما هر بار خون شان ریخته می شود
و با اشک ریختن بر عزیزان شان ساکت و آرام مانده، انتظار تلفات دیگری را می کشند. این
اکثریت باید در مقابل این همه قتل و کشتار حساس باشند و فقط ساکت و خاموش ننشینند و
شاهد کشتار عزیزان شان نباشند. تصمیم گیری این مردم بر سرنوشت شان اولین قدم در
کاهش و بر نهایت جلوگیری از این همه کشتار می باشد. آنان باید هر دو طرف درگیر را اجازه
مداخله در شهر و قریه شان ندهند و خود با اتحاد و همدلی به کار و پیشرفت جامعه شان
بیانندیشند و به هرکی برای شان دست کمک و برادری دراز کرد و در راه آبادانی قریه، شهر و
در مجموع وطن شان گامی بر داشت، از آن استقبال نمایند. به این صورت راهی جز اینکه این
اکثریت سرنوشت خود را خود بسازند و دست روی دست در انتظار پیشامدها ننشینند
وجود ندارد و با بی تفاوتی نسبت به این اعمال، کشتار دلبدان و عزیزان شان به پایان
نخواهد رسید.

په خوست کې د طبیعي پېښو پر مهال له زیانمنو سره د مرستې پر لارو غور وشو

رامنځ ته کېدو په وخت کې د
اضطرار کمېټې لاندې مسوولینو
سره د دقیقو معلوماتو د شریکولو په
موخه په اړیکه کې شي.

د سرې میاشتي رییس، د کلیو
پراختیار یاست استازی، د زراعت
رییس، د عامې روغتیا رییس، د
طبیعي پېښو سره د مبارزې رییس،
د ولایتي شورا استازی، دامنیه
قوماندانۍ استازی او
د فواید عامې رییس .

دوی ته همداشان دنده وسپارل
شوه، چې د خپلو استازو په وسپله
سره د موسی خېلو ولسوالۍ کې د
وروستي سېلابي ناورین د رامنځ ته
کېدو او د نورو احتمالي ورته پېښو د
رامنځ ته کېدو په موخه انساني،
مالي، کورونو، دوکانونو، زراعتي
ځمکو، باغونو، څارویو ۳

د دقیقو معلوماتو او راپور راټولولو په
صورت کې معلومه شوه، چې په یاده
پېښه کې پنځه کسان، چې درې یې
نارینه او دوه یې ښځینه وې ضایع
شوي دي .

په غونډه کې په دې ټینګار وشو،
چې هر څوک دې له ناسمو راپورونو
او معلوماتو خپرولو څخه په کلکه
ډډه وکړي، ځکه چې ناسم راپورونه
او معلومات ددې سبب کېږي، چې
په خلکو کې بې خایه اندېښنې، بې
خایه سسر گردانۍ او
ستونزې راپیدا کړي .
د ناستې په پای کې پر بکړه وشوه،
چې هر څوک باید د طبیعي پېښو د

په یاده ناسته کې وویل شول، چې
ټول ولسوالان او د هغوی ادارې
دنده او مکلفیت لري، چې چېرې
هم طبیعي پېښه رامنځ ته کېږي،
په اړوندې دقیق معلومات د
اضطرار د کمېټې په واک کې له
تصدیق وروسته ورکړي، ترڅو
ور باندې په لازم وخت کې وړ
اجرات ترسره شي .
همداچول په دې ناسته کې د
خوست ولایت په موسی خېلو
ولسوالۍ کې، چې د سېلابونو په
پایله کې کوم تاوانونه رامنځ ته
شوي، په هغې هم ژور او هر اړخیز
بحث وشو، چې په دې ناسته کې

خوست - اراده، په خوست ولایت کې
د رامنځ ته شویو طبیعي پېښو او
همدارنگه په راتلونکي کې د احتمالي
ورته پېښو په اړوند د یوې غونډې په
ترڅ کې چې د همدې ولایت د والي
عبدالجبار نعیمی په مشرۍ جوړه
شوې وه، ژور بحث وشو .
په دې ناسته کې په دې ټینګار وشو،
چې څه ډول په رامنځ ته شوي طبیعي
پېښې په اړوند دقیق او موثقی
معلومات او راپور تر لاسه کړو . او
همداشان څنگه کولای شي، چې په
دقیقو معلوماتو او راپور تر لاسه کولو
سره د پېښې اصلي قربانیانو ته
مرستې او کومکونه ورسوي .

اوضاع مهاجرین ...

و پروسه بازسازی نیز پیش برود.

دولت نباید مهاجرانی را که در کشورهای غنی به سر می برند، دعوت به بازگشت کند. این به نفع افغانستان نیست. اول مهاجرانی را که در کشورهای همسایه افغانستان در شرایط بسیار بد اقتصادی و اجتماعی و روحی به سر می برند، در لیست بگیرد و آنها را به تدریج کم کم پذیرش کند. یقیناً پروسه بازگشت و اسکان میلیون ها مهاجر افغان از کشورهای همجوار افغانستان سالیان طولانی را در بر خواهد گرفت. تا آن وقت مهاجرانی که در کشورهای غربی به سر می برند می توانند، فرصت بیابند تا از محیط و امکانات وسیع این کشورها استفاده ننموده و کار و تحصیل کنند و وقتی که به وطن شان باز می گردند، از لحاظ اقتصادی و علمی و هنری کمک بزرگی به افغانستان خواهند بود. لذا پذیرفتن خواست های کشورهای غربی مبنی بر بازگشت افغان ها به کشور شان، پالیسی نادرست و خلاف منافع ملی افغانستان است. افغان های مقیم اروپا می توانند، نقش بسیار مهمی در وضعیت اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی افغانستان با داشتن نیروی متخصص از بین مهاجران افغان کشورهای غربی داشته باشند. دولت باید در بازگشت مهاجران افغانی از کشورهای غربی سنجش منطقی و درست داشته باشد.

چگونه می توان از اخراج این مهاجران جلوگیری کرد؟

پاسخ به این سوال کمی دشوار است. نیاز به این است که سیاست دولت در امور مهاجران چیست و چه نوع قراردادهایی را در مورد مهاجران منعقد کرده است. حقوقدانان با دیدن متن قرارداد و بررسی آنها با قوانین پناهنده گی و یاد نظر داشت اوضاع افغانستان و تغییرات پیشامده پس از امضای قرارداد می توانند، راه های بیرون رفت از آن را بیابند. نگارنده که خود کم و بیش با مسایل حقوقی و سیاسی سروکار داشته ام و چند سالی نیز می شود که در امور مهاجران واز جمله کمک به هموطنان عزیزم مصروف بوده ام، بر این باورم که دولت افغانستان می تواند، از اخراج مهاجران به افغانستان جلوگیری کند، حتی اگر قراردادی هم بسته باشد. موضوع مهاجران با خیلی از مسایل دیگر فرق می کند؛ زیرا بستگی به اوضاع امنیتی افغانستان دارد. هیچ پناهنده یی را نمی توان به کشوری پس فرستاد که وضع امنیتی آن خراب باشد. از طرف دیگر، هر مهاجر مشکل خصوصی خود را دارد. نباید همه را یکسان بدون بررسی دقیق تقاضاهای هر فرد، اخراج کرد. افغانستان در گذشته و در همین حالا نقض حقوق بشر دارد. اکثر کسانی که در گذشته حقوق بشر را در افغانستان نقض کرده اند، در قوای سه گانه دولت

کاونترپارت نړیوالې ادارې:

افغانستان نباید و بدون توافق نماینده گی افغانستان بازگردانده نشوند. با این کار داوطلبانه بودن عودت مهاجران رعایت می شود. چون اگر کسی نخواهد درخواست نمی کند. اخراج افغان ها حتی اگر به طور موقت به تاخیر بیافتد، امیدوار کننده است و می توان با فشار ارگان های مدافع حقوق بشر و نهادهای و جریانات طرفدار خارجی ها، امیدواری های را برای کسب اقامت مهاجران داشت؛ چنانکه کشور سوئین در سال گذشته پس از یک وقفه مایوس کننده در پذیرش افغان ها، با مساعی مدافعان حقوق بشر و حمایت بعضی از احزاب سیاسی طرفدار مهاجران، اقدام به پذیرش مهاجران کرد و تعداد زیادی از افغان ها را یکباره پذیرفت.

امید است که دولت افغانستان و بخصوص وزارت مهاجران و وزارت خارجه و کمیسیون مستقل حقوق بشر، به مشکلات مهاجران افغان توجه جدی کرده و گام های عملی را هرچه زودتر بردارند.

په خوست کې د طبیعي پښو پر مهال ...

سر کونو، پلونو او پلچکونو په اړوند دقیق معلومات راټول کړي، تر څو وړ باندې په لازم وخت کې بېرانی اقدام تر سره شي.

د یادونې وړ ده، چې خوست والي عبدالجبار نعیمی په خپلو خبرو کې وویل: ((موږ هڅه کوو، په داسې طبیعي ناورینونو کې ژر تر ژره اقدام وکوو، خو په دې برخه کې یوازینی لامل دادی، چې مستحقین وپېژندل شي او ورته په لازم وخت کې مرسته ورورسو)).

ده هیله ونه وکړه، چې د دواړو پلچکونو په اړوند ارگانونو په ځانګړي توګه د اضطرار د کمېټې سره اړیکه ونیسي، تر څو په خپل وخت سره مستحقینو ته مرستې رسېدلې وي.

بې پولې خبریالانو د امروز ...

څخه سرغړونه ونه کړي".

د بې پولې خبریالانو ټولنې په خبر پانډه کې راغلي، چې د رسنیو قانون کې راغلي دي چې د

له امله بند شوی، چې د ایران په اشاره یې یو شمېر کړۍ پر افغان حکومت وار دوي.

نوموړي زیاته کړه، چې ده غوښتل د خپلو خپرونو له لارې په افغانستان کې د ایران د فرهنګي يرغل مخه ونیسي، چې له دې پر پکړې سره مخ شو.

بن لادن در افغانستان ...

ارایه شد، این طور استنباط می شود که بن لادن هر ماه در یک نشست با رهبران افراطی در افغانستان حضور یافته و این نشست در کویته، شهر سرحدی پاکستان و افغانستان و یا یکی از روستاهای سرحدی نزدیک دو کشور انجام می شد. آن طور که از این اسناد بر می آید، ملا محمدعمر، اسامه بن لادن، ملا دادالله و ملا برادر، چهار شخص مهمی هستند که در این نشست ها حضور داشتند. در حالی که ملا برادر، رهبر نظامی طالبان اواسط فبروری در پاکستان دستگیر شد و ملا دادالله، فرمانده طالبان نیز، در ماه می سال ۲۰۰۷ در عملیات ناتو کشته شد، ملا محمدعمر رهبر طالبان و اسامه بن لادن همچنان فراری هستند و به اقدامات مخفیانه خود ادامه می دهند.

علاوه بر این، گزارش افشا شده از سوی ویکی لیکس، حاکی از آن است که این چهار عامل اصلی القاعده چند روز قبل از ۱۶ اگست ۲۰۰۶ از چندین عامل انتحاری درخواست کرده بودند که یکسری اقدامات انتحاری را سازماندهی کنند. این عاملان انتحاری ضمن دریافت حدود ۵۰ هزار دالر، اطمینان حاصل کردند که خانواده های آن ها تحت حمایت قرار خواهند گرفت. علاوه بر این،

در گزارشی که کاکر در اختیار رسانه ها قرار داده، همچنین به تأثیرات استفاده از مواد مخدر بر زنان افغان و ابتلای آنها به افسرده گی اشاره شده است.

وزارت صحت افغانستان در سال ۲۰۰۸ تخمین زده بود که دو سوم جمعیت افغانستان از مشکلات روانی رنج می برند.

اما مقام های این وزارت گفتند که ارقام ارایه شده در این تحقیقات، به این معنا نیست که تمامی افرادی که ممکن است، دارای مشکلات روانی باشند، نیاز به درمان دارند.

د ایران پوله ساتونکو دوه نور افغان کډوال ووژل

د ایران د سرحدی پولیسو په ډزو کې د پنځو افغان کډوالو له ډلې، دوه تنه ووژل شول او درې نور ټپیان دي.

د نیمروز د امنیه قوماندانۍ جنایي امر سمونوال عبدالله شېرزي، د ایران د سرحدی ځواکونو له لوري د دوو افغانانو وژل او د درېو نورو ټپي کېدل تایید کړل.

هغه وویل، چې دغه پېښه ورمه ورځ له ایران سره په ګډه پوله د حاجي جان په تهنه سیمه کې رامنځ ته شوه.

د هغه په وینا، یاد کسان په قاچاقی توګه ایران ته د کار کولو لپاره روان وو، چې د ایران د سرحدی ځواکونو له خوا تر برید لاندې راغلل.

د هغه د څرګندونو له مخې، د پېښې ټپیان روغتون ته لېږدول شوي دي.

د نیمروز د ولایتي روغتون یوه ډاکتر شکرالله، ددغې پېښې د ټپیانو روغتیايي حالت ښه و باله.

هغه پژواک خبري اژانس ته وویل، چې ټپیان له درملنې وروسته له روغتون څخه رخصت شول.

په دغې پېښه کې ټپي کډوال جمعه دین پژواک خبري اژانس ته وویل، چې له فاریاب څخه له خپلو څلورو ملګرو

"په ملي شورا کې د ښځو ونډه او د ډیموکراسۍ پیاوړتیا" تر سرلیک لاندې یو ورځنی روزنیز ورکشاپ جوړ کړ

مقررې او قوانین رامنځته شي، همداشان په ټولو ځایونو کې د عامه پوهاوي کچه لوړه شي او تر ډېره بريده په تصميم نيولو کې ښځو ته برخه ورکړل شي او ددې ترڅنګ د هغوی د ظرفیتونو لوړولو ته پاملرنه وشي، هغوی وهڅول شي، څو پر ځان باور پیدا کړي او په دې توګه ورو ورو په سیاست کې د ګډون په موخه ګامونه پورته کړي.))

د دغه ورکشاپ یوې ګډونوالې ملالۍ ساپی، توحید هم دغه ورکشاپ ارزښتناک و باله او د ورکشاپ د جوړښت او موخې په هکله یې اداري ورځپانې ته داسې وویل، افغانستان تل د تاریخ په اوږدو کې د پردیو تر اغېز لاندې راغلی او هغوی نه دي غوښتي، چې افغانه ښځه پرمختګ وکړي. هغوی افغان نارینه په دې پلمبه چې افغانستان یو اسلامي هېواد دی، دې ته هڅولي، چې ښځې کار و بار ته پرې نه رږدي، حال دا چې اسلام ښځې ته پوره حقوق ورکړي دي او په دې توګه به هېواد کې نارینه ځواک یا مردسالاري واکمنه شوې ده او ښځې له هر ډول پرمخون څخه وروسته پاته شوې دي.

نوموړې وویل، کله چې په ټولنه کې سواد حاکم شي، خلک لوړې زده کړې تر لاسه کړي، د خلکو د سیاسي پوهاوي کچه لوړه شي، امنیتي، اقتصادي، ټولنیز حالت ښه والی و مومي، په هغه حالت کې ښځه پخپله کولای شي د ژوند په چارو کې برخه واخلي او په هره برخه کې پرمختګ وکړي.

نوموړې زیاته کړه، موږ دې ته ورته څو نور ورکشاپونه هم ترسره کړل او له دغو ورکشاپونو څخه موخه دا ده، چې د خلکو سیاسي پوهه لوړه شي، سیاسي حقوق وپېژنو، سیاست وپېژنو، دولت وپېژنو، پارلمان وپېژنو، چې څه دندې او مکلفیتونه لري.

نوموړې د بېلګې په توګه د خپل ځان یادونه وکړه او زیاته یې کړه، د ټولنې نیمایي برخه ښځې جوړوي، ښځه کولای شي د ژوند ټولې چارې په بریالیتوب سره ترسره کړي. دې وویل زه د ښږني کال د ولسي جرګې ټاکنو ته نوماند یم، کله د الله (ج) رضاوه او بریالی شوم، نو تر وسه وسه به د حکومت پر ټولو کړنو ژوره څارنه وکړم او په دې توګه به خپل ولس او خلکو ته دا وښییم، چې ښځه هم کار کولای شي او د کار کولو وړ تیا لري او همداشان د ژوندانه په ټولو چارو کې به بریالیتوب سره پرمختګ کولای شي.

باید ووايو، دغه ورکشاپ چې د ښځو د سیاسي پوهې د لوړوالي او په سیاست کې د هغوی د ونډې اخيستې په موخه جوړ شوی و، مازیګر مهال پای ته ورسېد.

ورکشاپ تر ډېره بريده په افغانستان کې د ښځو د سیاسي ونډې یا مشارکت لپاره ځانګړی شوی و او پر هغو کړنلارو او خنډونو ځانګړی بحث وشو، چې په دې برخه کې د ښځو د پرمخون او سیاسي ودې پر وړاندې خنډ ګرځېدلي دي. په همدې اړه د دغه ورکشاپ یوه تن روزونکي خلیل رومان داسې وویل: ((د ښځو د سیاسي مشارکت او په سیاست کې د هغوی ډونډې په برخه کې ګڼ شمېر سیاسي، ټولنیز، اقتصادي، فکري او رواني خنډونه شته، چې ښځې یې له امله په سیاست کې له ګډون کولو څخه لرې ساتلې دي. ده زیاته کړه ددې خنډونو د لرې کولو لپاره په کار ده، چې ښځې له حقوقي، سیاسي، ټولنیز، اقتصادي، رسنیز او اداري پلوه غښتلې کړو او له یادو لارو د هغوی ملاتړ وکړو.

نوموړي زیاته کړه، د ښځو پر وړاندې باید د مثبت تبعیض له پالیسۍ ډکې

تاريخچه مهاجرت افغان ها اوضاع مهاجران افغان

حق خارج شدن از کشور و داخل شدن به افغانستان را دارد. یعنی دولت هیچ نیازی به بستن قرارداد برای عودت داوطلبانه مهاجران ندارد. بدون قرارداد، قانون اساسی این حق را به هر افغانی داده است. تا هر وقتی که اراده کند می تواند، به کشورش باز گردد؛ لذا لزومی ندارد که در این زمینه قرارداد بسته شود و در پسوند آن برای فریب مردم، شرط داوطلبانه بودن بازگشت قید شود و در عمل به طور اجباری اخراج گردند.

دولت افغانستان باید سیاست بازگشت مهاجران اتباع خودش را بر اساس منافع ملی و عودت آبرومندان و داوطلبانه آنها تنظیم کند. این چهار تا پنج میلیون مهاجر موجود بیکاره مهاجرت نکرده اند و در طی قریب به سه دهه مهاجر شده اند. از طرف دیگر، خارج شدن از کشور مشکلی را برای دولت افغانستان نداشته است. ولی آمدن شان بسیار امکانات و آماده گی زیادی را لازم دارد. پس از سقوط رژیم طالبان و ایجاد یک دولت ملی، صدها هزار مهاجر ما به وطن باز گشتند، ولی دولت نتوانست، به آنها کمک و رسیده گی کند و آنها با انواع از مشکلات در داخل افغانستان رو به رو شدند و بالاخره اکثر آنها دوباره راه مهاجرت را در پیش گرفتند. امنیت، تهیه مسکن، یافتن کار، مسائل تحصیلی و درمانی، از ضروری ترین چیزهایی است که مهاجران به آنها احتیاج دارند و بنا بر گزارش ها، اکثر مهاجران عودت یافته از حمایت های اولیه لازم بر خور دار نشده اند. دولت واقعا ضعیف عمل کرده است. بار مشکلات دولت آنقدر زیاد بوده است که تقریبا مشکل مهاجران فراموش شده است. با این وضعیت، چرا دولت اقدام به امضای قرارداد و خواستن مهاجران می کند؟ چرا دولت افغانستان وقتی که بر مهاجران در خارج از کشور ظلم می شود، عکس العملی را نشان نمی دهد، مثلا در کشور ایران اعلان شده است که استخدام کارگر افغانی به کار جرم می باشد و هر کسی که افغان را کار بدهد، باید جریمه گزافی را به دولت بدهد. دو میلیون مهاجر افغان در ایران چگونه تامین زنده گی می کنند، مادامی که حق کار را نداشته باشند؟ گرفتن مجوز کار فقط برای کسانی که اقامت رسمی دارند و آنها با پرداخت ۷۰ هزار تومان برای یک مجوز کار موقت، مثلا یک کسی که در کارهای ساختمانی کار می کند، چند روز یا نهایت چند هفته بیشتر کارش دوام نمی کند

و باید چند روز دواوده گی کند که مجوز بگیرد و پول هنگفتی را نیز بدهد. از طرف دیگر، بسیاری از مشاغل سالهاست که به طور تبعیض آمیز برای افغان ها منع بوده است. اینها همه خلاف قوانین پناهنده گی و نقض حقوق بشر است، اما صدای افغان بیچاره به جایی نمی رسد.

با این نوع فشارها که کاملا تبعیض آمیز و خلاف اساسی ترین حقوق مهاجران و موازین انسانی و اسلامی و اخلاق و عواطف بشری می باشد، مهاجران هیچ چاره یی ندارند، جز اینکه به کشور شان برگردند و یا اینکه دست به جرم و جنایت بزنند، تا زنده بمانند. دفاع از حقوق این مهاجران مطابق به ماده ۳۹ قانون اساسی افغانستان، وظیفه دولت است. منطقی و سودمند آن است که دولت افغانستان عودت مهاجران را در یک پروسه طولانی مطابق به امکانات و آماده گی اش زمان بندی کند و طبق توان و پلان خود، با همکاری سازمان ملل متحد و جامعه بین المللی ظرفیت بندی نماید. ابتدا برای مهاجران طبق پلان بازسازی، در مناطق مختلف کشور که امن است، شهرک بسازد و در این شهرک ها در حد ضرورت چیزهای ضروری مانند خانه، دکان، مکتب، کودکان، شفاخانه، ادارات دولتی، اماکن ورزشی، مسجد و غیره بسازد و بعد از آن اقدام به خواستن تعداد معینی از مهاجران و جابجایی آنها و دادن کار به آنان نماید. از نیروی این تعداد از عودت کننده گان در توسعه همان شهرک و یا ساختن شهرک های جدید استفاده شود، تا زمینه های کار و مصروفیت برای آنها فراهم گردد

زمان، پناهنده از افریقا و آسیا و امریکای لاتین در اروپا وجود نداشت. حالا اگر پناهنده گان را به طور عموم نگوییم با قاطعیت می توان گفت که اکثریت پناهنده گان از افریقا و آسیا و امریکای لاتین اند. در این قاره ها، دموکراسی به ندرت وجود دارد و دیکتاتوران و حکام خودکامه تا می توانند، جنایت می کنند و انسان می کشند و وقتی که سقوط کردند، به کشورهای غربی فرار کرده و در خواست پناهنده گی سیاسی می دهند و فوری از حق پناهنده گی سیاسی برخوردار می شوند؛ چونکه در حکومت مقام بالایی را داشته و سیاستمدار و جنرال و پولیس بوده است. هیچ سوال نمی شود که چگونه انسان بوده و چرا مهاجرت کرده است. از همین کشورها وقتی که قربانیان واقعی این دیکتاتوران یعنی کسانی بر آنها ظلم شده و هستی و دارایی شان را از دست داده و نیمه جان خود را به کشورهای غربی می رسانند و تقاضای پناهنده گی می کنند، به حیث پناهنده پذیرفته نمی شوند؛ زیرا متقاضی یک شهروند عادی بوده و پست جنرالی و وزیری را نداشته است و با اینکه گریباید سیاسی او را آواره کرده، ولی چون پست بالا در حکومت نداشته، سیاسی گفته نمی شود. این قانون قابل اصلاح است و باید مطابق به زمان و شرایط پیشامده و حقایق موجود تغییر کند و حق مظلوم را به ظالم ندهند.

قرارداد دولت افغانستان با سازمان ملل و بعضی دولت ها، برای عودت مهاجران افغانستان:

در سال های اخیر دولت افغانستان با سازمان ملل متحد و بعضی کشورهایی که در آنجا مهاجران افغان به سر می برند، قراردادهایی را به خاطر عودت مهاجران افغانی امضا نموده است. البته گفته می شود که در این قراردادهای تاکید بر بازگشت داوطلبانه شده است؛ در هر صورت چه داوطلبانه و چه اجباری در عمل فرق چندانی نداشته است و اکثر کشورها کوشیده اند که به مهاجران فشار وارد کنند و آنها را مجبور به اخراج کنند که نمونه روشن آن در کشور ایران است که بسیار با جدیت و غیر انسانی و نمونه

ملازمتر آن در بعضی کشورهای اروپایی مانند آلمان، بریتانیا، آلمان، اتریش، هالند... است که عنوان داوطلبانه حکم اجباری را به خود گرفته است و در هیچ یک از این کشورها، اصل داوطلبانه بودن عودت، رعایت نشده است.

چرا و برای چه و بر اساس کدام نفع ملی و با چه توانایی و امکاناتی، دولت اقدام به خواستن مهاجران کرده است؟

هر شهروند کشور ما بنا بر قانون اساسی افغانستان

قسمت دوم

به معاهدات عقد شده احترام ندارند، مثلا پناهجویان می گویند که پولیس یونان و یا آلمان اثر انگشت آنها را گرفته و بدون گرفتن درخواست پناهنده گی شان آنها را در سرک (خیابان) رها کرده اند و گفته اند که شما در اینجا هیچ شانس قبولی ندارید، بروید به کشور دیگر که این خود خلاف اصول پناهنده گی سازمان ملل و خلاف معاهده دویلین می باشد و پولیس خود زمینه سرگردانی مهاجران را آگاهانه مهیا می سازد که در حقیقت، نقض حقوق بین الملل و حقوق بشر است.

یک موضوع مهم دیگر تغییرات پیشامده در اصل معنا و مفهوم پناهنده گی است. کنوانسیون ۱۹۵۱ جینو پس از جنگ جهانی دوم به وجود آمد که جهان تازه از جنگ جهانی دوم آرام شده بود و در آن

اسلامی وحشت دارند، روی این پناهجویان چند هویتی و فاقد مدرک، به دیده مشکوک می بینند، که در بین شان، تعداد زیادی از افغان ها نیز می باشند. از طرف دیگر، مطابق به معاهده دویلین، هر پناهجو وقتی به قلمرو یکی از کشورهایی که این قرارداد را امضاء کرده است، وارد شود، ابتدا او باید از آن کشور تقاضای پناهنده گی کند و در آنجا بماند. لذا اگر کسی از یونان به ایتالیا بیاید و درخواست پناهنده گی کند، چنانکه ایتالیا بپذیرد که او از یونان آمده، او را مطابق به قرارداد دویلین پس به یونان اخراج می کند که البته پیش از اخراج با مسوولان مربوط در یونان هماهنگی لازم انجام می گیرد. نگارنده مهاجران زیادی را مشاهده کردم که از یونان یعنی جنوب اروپا تا کشور فنلند که در شمال اروپا قرار دارد، رسیده اند و سالیان درازی را سرگردان از کشوری به کشور دیگر گذرانده اند و واقعا دلم برای شان می سوزد که چنین قربانی ندانم کاری خود شان و سیاست پناهنده گی اروپاییان شده اند. دلیل این نابسامانی و مشکلات دو چیز است، اول اینکه پناهجویان اکثرا "از اصول و قوانین پناهنده گی بی خبر اند و تقاضای آنها با قوانین پناهنده گی مطابقت نمی کند و یا از معاهدات چون معاهده دویلین اطلاع ندارند. دوم اینکه سیاست پذیرش پناهنده گی اروپا تغییر کرده و دشوارتر از گذشته شده است. مثلا در بعضی کشورها، افغان ها را به هیچ وجه قبول نمی کنند؛ در حالی که در بین افغان ها بدون شک کسانی اند که تقاضای شان شامل پناهنده گی سیاسی می شود، یک موضوع دیگر را نیز نباید نادیده گرفت و آن اینکه پولیس کشورهای اروپایی به طور درست

تحقیقات اجتماعی نشان می دهد که بیشتر از نصف پناهجویانی که به طور غیرقانونی وارد کشورهای اروپایی می شوند، از کشوری به کشور دیگر سرگردان اند و اغلب شان با معاهده یی به نام "دویلین" بر می خورند و مانند یک توپ فوتبال از یک کشور به کشور دیگر خواسته و یا ناخواسته شوت می شوند و سال های سرخورد در معالک مختلف می گردند که متأسفانه بیشتر افغان ها نیز، شامل این گروه می شوند. این تیپ از مهاجران اکثر شان در کشورهای مختلف اثر انگشت دارند و مجبور اند، به خاطر قبولی، بخت شان را بیازمایند و به هر کشوری که داخل می شوند، نام و سن و مسیر راه خود را حقیقی ندهند. لذا یک نفر از خود چهره دارای هویت های مختلف ارایه می کند که این خود پنهانی یی به مسوولان امنیتی کشورهای اروپایی می دهد. در سال های اخیر، کشورهای اروپایی کوشیده اند، تا در امور مهاجران سیاست و همکاری نزدیک داشته باشند. لذا پولیس هر کشور اروپایی به راحتی می توانند، از طریق اثر انگشت و عکس معلومات لازم را در مورد پناهجویان سرگردان بیابند و موفق شوند، مسیر راه ها و اقامتگاه ها و مشخصات پناهجویان را به دست آورند. پناهجویانی که در چندین کشور به خاطر قبولی شان مشخصات خود را متفاوت داده اند و هیچ سندی هویتی قانونی نیز، همراه ندارند و یا در تهیه آن مشکل دارند، سوال مهمی را برای ماموران امنیتی کشورهای پناهنده پذیر خلق می کند که شخص پناهنده واقعا کی است و هویت حقیقی او چیست؟ این یکی از دلایل سختگیری در پذیرش این نوع پناهنده گان بوده است که نتوانسته اند، هویتی را که ادعا داشته اند، ثابت کنند و از طرف دیگر، در این شرایط که کشورهای غربی سخت از شبکه القاعده و بنیادگرایان

اعلامیه جهانی حقوق بشر

ماده بیست و پنجم:

۱- هر کس حق دارد که سطح زنده گی، سلامتی و رفاه خود و خانواده اش را از حیث خوراک و مسکن و مراقبتهای طبی و خدمات لازم اجتماعی تامین کند و همچنین حق دارد که در موقع بیکاری، بیماری، نقض اعضا، یوه گی، پیری یا در تمام موارد دیگری که به علل خارج از اراده انسان، وسایل امرار معاش از بین رفته باشد. از شرایط آبرومندان زنده گی برخوردار شود.

۲- مادران و کودکان حق دارند که از کمک و مراقبت مخصوص بهره مند شوند.

کودکان چه بر اثر ازدواج و چه بدون ازدواج دنیا آمده باشند حق دارند که همه از یک نوع حمایت اجتماعی برخوردار شوند.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

۰۷۹۷۸۵۹۰۴۰ / ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ - ۰۷۸۷۷۰۷۶۲۸ / ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴

برای نشر اعلانات تان به این شماره ها تماس حاصل نمایید:

ERADA DAILY Afghan Media Resource center Establisher and Concessionaire: Haji sayed Daud Editor in chief: Khadem Ahmad Editor: Farhat yar Pashto Editor: Mojiburahman Amiri Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry Address: Behind Bareae kout-cinema, first street of karti-e-char Email: erada.daily@yahoo.com	ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری موبایل: ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶ دیزاین: انجینیر محمد جمیل "امیری" همکار تخنیک: محمد جمیل "احمد" مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴ ایمیل: erada.daily@yahoo.com آدرس: دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.	مرکز نشراتی افغان روزنامه ملی اراده موسی و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد مدیر مسوول: خادم احمد موبایل: ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ Khadem.kabul@yahoo.com معاون: استاد مرتضی فرحیار موبایل: ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴ Farhatyarm@yahoo.com	حق الاشتراک: قیمت یک شماره: (۵) افغانی سالانه: ۲۰۰۰ افغانی شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی برای موسسات و سفارتخانه ها: سالانه ۳۰۰۰ دالر امریکایی شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی	اراده ور خپانه یوازی د سر لیکنې ننگه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ور خپانه یې مسوولیت پر غاړه نه اخلي.
---	--	--	--	---